

Λουξεμβούργο, 21 Φεβρουαρίου 2013

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-648/11
MA, BT, DA κατά Secretary of State for the Home Department

Ο γενικός εισαγγελέας Cruz Villalón φρονεί ότι, όταν ασυνόδευτος ανήλικος έχει υποβάλει αιτήσεις ασύλου σε πλέον του ενός κράτη μέλη, είναι υπεύθυνο να την εξετάσει το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η τελευταία αίτηση

Συναφώς απαιτείται κανένα μέλος της οικογένειάς του να μην ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος και το συμφέρον του ανηλίκου να μην υπαγορεύει άλλη λύση

Ο Κανονισμός «Δουβλίνο II»¹ θεσπίζει τα κριτήρια που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αιτήσεως ασύλου η οποία υποβλήθηκε στην Ένωση, κατά τρόπο ώστε καταρχήν η σχετική αρμοδιότητα να ανήκει σε ένα μόνο κράτος μέλος. Όταν πολίτης τρίτου κράτους ζητεί άσυλο σε κράτος μέλος που δεν είναι το υποδεικνυόμενο ως αρμόδιο από τον κανονισμό, ο τελευταίος προβλέπει διαδικασία μεταγωγής του αιτούντος το άσυλο στο αρμόδιο κράτος μέλος.

Δύο ανήλικοι Ερυθραίας (MA και BT) και ένας ανήλικος από το Ιράν, κουρδικής καταγωγής (DA) υπέβαλαν αίτηση ασύλου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι βρετανικές αρχές διαπίστωσαν ότι οι προαναφερθέντες είχαν υποβάλει προηγουμένως αίτηση ασύλου σε άλλα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα, οι MA και BT στην Ιταλία και ο DA στις Κάτω Χώρες. Στον βαθμό που θεωρήθηκε ότι τα ως άνω κράτη μέλη ήταν τα αρμόδια να εξετάσουν τις αιτήσεις ασύλου, αποφασίσθηκε η μεταγωγή των ανηλίκων σε αυτά.

Στην περίπτωση που ο αιτών το άσυλο είναι ασυνόδευτος ανήλικος, ο κανονισμός² ορίζει ότι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειάς του, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου. Ελλείψει τέτοιου μέλους οικογένειας, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτηση ασύλου. Εντούτοις, στην τελευταία περίπτωση ο κανονισμός δεν προβλέπει ρητή λύση σε περίπτωση που ο ανήλικος έχει υποβάλει αιτήσεις ασύλου σε διάφορα κράτη μέλη. Την ερμηνεία του ζητήματος αυτού πραγματεύονται για πρώτη φορά οι προτάσεις που ανέπτυξε σήμερα ο γενικός εισαγγελέας Cruz Villalón.

Πριν την εκτέλεση της μεταγωγής των MA και DA και μετά την εκτέλεσή της στην περίπτωση της BT, οι βρετανικές αρχές, κάνοντας χρήση της προβλεπόμενης από τον κανονισμό «ρήτρας κυριαρχίας», αποφάσισαν να εξετάσουν οι ίδιες τις αιτήσεις ασύλου. Συνεπεία τούτου, η BT, η οποία είχε ήδη μεταχθεί στην Ιταλία, μπόρεσε να επιστρέψει στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η συγκεκριμένη ρήτρα προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος δύναται να εξετάζει αίτηση ασύλου που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Εντούτοις, αυτό που πρέπει να εξετασθεί είναι αν το αποτέλεσμα που προέκυψε στην υπόθεση αυτή, και συνέπεια μιας αποφάσεως, η οποία, εκδόθηκε ελεύθερα και κατ' ενάσκηση διακριτικής ευχέρειας, θα ήταν το αποτέλεσμα στο οποίο θα οδηγούσε κατ' ανάγκη η εφαρμογή του κανονισμού.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

² Άρθρο 6.

Ο γενικός εισαγγελέας Cruz Villalón φρονεί ότι οσάκις ασυνόδευτος ανήλικος έχει υποβάλει αιτήσεις ασύλου σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη και του οποίου κανένα μέλος της οικογένειας δεν κατοικεί νομίμως σε άλλο κράτος μέλος, το υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση ασύλου κράτος μέλος πρέπει να είναι καταρχήν, υπό το πρίσμα του μείζονος συμφέροντος του ανηλίκου, και εφόσον το εν λόγω συμφέρον δεν υπαγορεύει άλλη λύση, το κράτος στο οποίο υποβλήθηκε η τελευταία αίτηση.

Το συμφέρον του παιδιού, που προστατεύει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να έχει καθοριστική σημασία κατά τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους μεταξύ των κρατών στα οποία έχει υποβληθεί αίτηση ασύλου. Τούτο πρέπει να συνυπολογίζεται από κοινού με τους σκοπούς της σαφήνειας και της ταχύτητας που επιδιώκει ο κανονισμός όσον αφορά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου. Επομένως, η επίμαχη αρμοδιότητα πρέπει να αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος που βρίσκεται στην καταλληλότερη θέση, προκειμένου να αξιολογήσει το συμφέρον του παιδιού. Τέτοιου κράτος μέλος είναι αυτό στο οποίο βρίσκεται ο ανήλικος, το οποίο είναι κατά κανόνα το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η τελευταία αίτηση ασύλου. Το εν λόγω κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να εξετάσει τον ανήλικο και να συνεκτιμήσει την αντίληψή ως προς τα συμφέροντά του. Επιπλέον, ούτε *ratione temporis* ούτε λαμβανομένης υπόψη της καλύτερης δυνατής για τους ανηλίκους μεταχείρισεως είναι σκόπιμο να υποβάλλονται οι αιτούντες το άσυλο σε μη αναπόφευκτες μετακινήσεις.

Ο γενικός εισαγγελέας αναγνωρίζει ότι η προτεινόμενη λύση ενδέχεται να οδηγήσει σε ανεπιθύμητο «forum shopping», υπό την έννοια ότι οι αιτούντες ενδέχεται να ενδώσουν στον πειρασμό να επιλέξουν, όσον αφορά την υποβολή της αιτήσεως ασύλου, το κράτος μέλος στο οποίο θα εφαρμοστεί η ευνοϊκότερη γι' αυτούς νομοθεσία. Εντούτοις, η αποδοχή του ενδεχόμενου αυτού κινδύνου δικαιολογείται επαρκώς από το γεγονός ότι μόνο κατά τον τρόπο αυτό μπορεί να προσδοθεί η δέουσα προσοχή στο μείζον συμφέρον του παιδιού.

Εν πάση περιπτώσει, το κριτήριο κατά το οποίο υπεύθυνο κράτος μέλος είναι αυτό στο οποίο υποβλήθηκε η τελευταία αίτηση δικαιολογείται καταρχήν μόνον στον βαθμό που εξυπηρετεί κατά τον καλύτερο τρόπο το συμφέρον του παιδιού. Συνεπώς, αν σε μια δεδομένη περίπτωση η αρχή αυτή αποδεικνύεται απρόσφορη, το ίδιο το συμφέρον του ανηλίκου επιβάλλει την παρέκκλιση από αυτήν.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582